

فعل ثلاثی مجرد معلوم :

ماضی معلوم ثلاثی مجرد از مصدر گرفته می شود.
برای گرفتن آن از مصدر باید حرف زائد مصدر را - اگر دارای حرف زائیدی است - انداخت؛ فاء الفعل و لام الفعل را مفتوح و عین الفعل را متحرک نمود (نوع حرکت عین الفعل در ماضی هر مصدر سماعی است) بنا بر این ماضی ثلاثی مجرد معلوم بر یکی از این سه وزن است:
فَعَلَ، فَعِلَ، فَعَلَّ، مانند: ذَهَبَ (= رفت)، عَلِمَ (= دانستن) ← عَلِمَ (= دانست)، حَسَنَ (= نیکو شدن) ← حَسَنَ (= نیکو شد).

صیغه ها: هر کدام از سه وزن فوق، خود، «صیغه ی اول» است سایر ۱۳ صیغه را از صیغه اول می گیریم بدین ترتیب:

- صیغه دوم: با اضافه کردن الف به آخر صیغه اول فَعَلَ ← فَعَلَا.
- صیغه سوم: با اضافه کردن واو به آخر صیغه اول و مضموم کردن لام الفعل فَعَلَ ← فَعَلُوا^۱.
- صیغه چهارم: با اضافه کردن تاء ساکنه تْ به آخر صیغه اول فَعَلَ ← فَعَلَتْ.
- صیغه پنجم: با اضافه کردن تا به آخر صیغه اول فَعَلَ ← فَعَلَتَا.
- صیغه ششم: با اضافه کردن نون مفتوحه نَ به آخر صیغه اول و ساکن کردن لام الفعل فَعَلَ ← فَعَلْنَ.
- صیغه هفتم: با اضافه کردن تاء مفتوحه تَ به آخر صیغه اول و ساکن کردن لام الفعل فَعَلَ ← فَعَلْتِ.
- صیغه هشتم: با اضافه کردن تُما به آخر صیغه اول و ساکن کردن لام الفعل فَعَلَ ← فَعَلْتُمَا.
- صیغه نهم: با اضافه کردن تُم به آخر صیغه اول و ساکن کردن لام الفعل فَعَلَ ← فَعَلْتُمْ.
- صیغه دهم: با اضافه کردن تاء مکسوره تِ به آخر صیغه اول و ساکن کردن لام الفعل فَعَلَ ← فَعَلْتِ.
- صیغه یازدهم: با اضافه کردن تُما به آخر صیغه اول و ساکن کردن لام الفعل فَعَلَ ← فَعَلْتُمَا.
- صیغه دوازدهم: با اضافه کردن تُنْ به آخر صیغه اول و ساکن کردن لام الفعل فَعَلَ ← فَعَلْتُنَّ.
- صیغه سیزدهم: با اضافه کردن تاء مضمومه تْ به آخر صیغه اول و ساکن کردن لام الفعل فَعَلَ ← فَعَلْتِ.
- صیغه چهاردهم: با اضافه کردن نا به آخر صیغه اول و ساکن کردن لام الفعل فَعَلَ ← فَعَلْنَا.

^۱ «واو» علامت جمع مذکر چون در آخر فعل قرار گیرد بعد از آن الفی نوشته می شود که خوانده نمی شود.